

Nr 3

Utlåtande i anledning av väckta motioner om samordning av lagstiftningsarbetet inför högertrafikreformen.

Tredje lagutskottet har behandlat två inom riksdagen väckta och till lagutskott hänvisade motioner, nr 537 i första kammaren av herr *Kajser m. fl.* och nr 645 i andra kammaren av herr *Larsson* i Borrby.

I motionerna, som är likalydande, hemställes »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om skyndsamma åtgärder med syfte att inför högertrafikreformen samordna det lagstiftningsarbete på vägtrafiklagstiftningens område, som bedrivs av olika statliga utredningar».

Beträffande motionernas fullständiga innehåll, i den mån redogörelse ej lämnas nedan, hänvisar utskottet till motionen I: 537.

Frågans tidigare behandling m. m.

Inledning

I den svenska vägtrafiklagstiftningen ingår ett flertal olika författningar. De grundläggande bestämmelserna om trafiken på väg återfinnes i vägtrafikförordningen den 28 september 1951 (VTF) och lagen samma dag om straff för vissa trafikbrott (TL). Undantag från VTF:s föreskrifter om motorcykel stadgas genom förordningen den 5 maj 1960 om mopeder. Av övriga i anslutning till VTF utfärdade författningar må nämnas vägtrafikkungörelsen den 7 december 1951 och kungörelsen samma dag angående vägmärken m. m. I vägtrafiklagstiftningen ingår vidare bland andra lagen den 30 juni 1916 angående ansvarighet för skada i följd av automobiltrafik, lagen den 10 maj 1929 om trafikförsäkring å motorfordon, förordningen den 25 oktober 1940 angående yrkesmässig automobiltrafik m. m. samt förordningen den 2 juni 1922 om automobilskatt m. fl. skatteförfattningar.

Vägtrafiklagstiftningen har i åtskilliga hänseenden omarbetats och utbyggt. Huvudförfattningen, VTF, har sålunda alltsedan sin tillkomst ändrats, huvudsakligen i detaljer, varje år. Mera genomgripande ändringar har vidtagits åren 1955 och 1958 på grundval av förslag som framlagts av 1953 års trafiksäkerhetsutredning. 1955 års reform avsåg trafikreglerna, medan bl. a. reglerna om behörighet att framföra motorfordon omgestaltades år 1958. Även TL har ändrats. År 1957 skärptes sålunda trafiknykterhetsbestämmelserna och år 1958 stadgandena om olovlig körning. Vägtra-

fikslagstiftningen har även i övrigt utbyggt. Sålunda har stadganden angående kryssmärken och säkerhetsanordningar vid plankorsningar mellan järnväg och väg meddelats genom kungörelsen den 20 februari 1959. I fråga om det militära försvarets respektive civilförsvarets vägtrafik har den 5 november 1954 utfärdats militär vägtrafikkungörelse ävensom vägtrafikkungörelse för civilförsvaret.

I motioner vid 1959 års riksdag hemställdes om översyn av vägtrafiklagstiftningen. Till stöd för yrkandet anfördes följande.

Den nuvarande vägtrafiklagstiftningen bör, trots att den för relativt få år sedan underkastades en genomgripande revision, överses i olika hänseenden. Vissa ändringar däri vidtogs visserligen nyligen på grund av det förslag som framlades av 1953 års trafiksäkerhetsutredning, men också i andra hänseenden synes en modernisering vara påkallad. En sådan har också ställts i utsikt, men något initiativ från Kungl. Maj:ts sida har ännu icke tagits. Frågan bör lösas med skyndsamhet i samverkan med skilda vägtrafikintressenter och i samarbete med våra nordiska grannländer. Därvid bör övervägas bl. a. ändringar i fråga om vägmärkena och reglerna för belysning av vägarna. Förenklingar av olika slag bör vidtagas. Även parkeringsbegreppets innebörd bör utredas i syfte att förekomma de tillämpningssvårigheter som de nuvarande reglerna föranlett framför allt i våra tätorter. En fråga som med säkerhet kommer att på nytt aktualiseras är övergången för vårt lands vidkommande till högertrafik.

I sitt av riksdagen godkända utlåtande över motionerna, nr 44/1959, avstyrkte andra lagutskottet bifall till motionärernas hemställan och anförde därvid bl. a. följande.

Givetvis kommer vägtrafiklagstiftningen även framdeles att bli föremål för översyn. Främst måste uppmärksamheten vara riktad på sådana bestämmelser som direkt eller indirekt syfta till att öka trafiksäkerheten. Under överinseende av kommunikationsdepartementet pågår emellertid ett fortlöpande utredningsarbete på området, bl. a. inom väg- och vattenbyggnadsstyrelsen och statens trafiksäkerhetsråd. Det kan antagas, att flertalet av de av motionärerna väckta frågorna därvid kommer att uppmärksammas. Enligt utskottets mening är det åtminstone tills vidare lämpligare att fortsätta med partiella reformer på grundval av sådant utredningsarbete än att, som motionärerna förordat, göra en samlad översyn av lagstiftningen.

Pågående utredningar m. m.

I utskottets utlåtande nr 36/1964 s. 3—7 redogöres för de viktigaste leden i det fortsatta reformarbetet på vägtrafiklagstiftningens område. Under hänvisning till nämnda redogörelse lämnas här endast vissa kompletterande uppgifter beträffande de olika offentliga utredningarnas verksamhet.

Trafikmålskommittén har den 14 maj 1963 avgivit betänkandet Trafikmål (SOU 1963: 27). Betänkandet rör bl. a. 1 § TL, handläggningen av mindre brottmål samt ensamdomarkompetensen. Proposition, omfattande de pro-

cessrättsliga frågorna, har aviserats till den 1 april 1965. Kommitténs återstående arbete avser bl. a. förundersökningen i mindre brottmål, förutsättningarna för rapport- och åtalseftergift samt regleringen av skadeståndsanspråk i anledning av trafikolyckor. Utredningsarbetet beräknas pågå hela år 1965.

1957 års trafiknykterhetskommitté har den 12 december 1963 överlämnat delbetänkandet Nykterhet i trafik I. Vägtrafiken (SOU 1963:72). Däri behandlas trafiknykterhetslagstiftningen för vägtrafiken samt förfarandet i ärenden angående återkallelse av körkort. Det fortsatta utredningsarbetet, som avser översyn av trafiknykterhetsfrågorna inom luft- och sjötrafiken samt den spårbundna trafiken, beräknas bli slutfört under första kvartalet 1965.

Parkeringskommittén har år 1962 avgivit ett stencilerat betänkande med förslag till vissa ändringar i VTF:s bestämmelser om parkering och annan uppställning av fordon m. m. Huvudparten av de frågor som omfattas av kommitténs uppdrag (se riksdagsberättelsen år 1961 s. 150 ff.) återstår att behandla. Kommitténs arbete beräknas att bli slutfört under senare hälften av år 1965.

Svenska ledamöterna av Nordisk vägtrafikkommitté ingår i en nordisk kommitté med uppgift att utarbeta förslag till gemensam vägtrafiklagstiftning för Danmark, Finland, Norge och Sverige. Kommittén räknar med att avlämna förslag till bestämmelser om vägmärken i början av år 1965 och till trafikregler under sommaren detta år.

Bilförarutredningen har att verkställa utredning angående förarutbildningen och därmed sammanhängande frågor. Utredningsarbetet beräknas bli slutfört under första halvåret 1965.

Körtidsutredningen utreder regleringen av arbetsförhållandena inom landsvägstrafiken. Arbetet beräknas bli slutfört under år 1965.

I sammanhanget må anmärkas att *statens högertrafikkommission* enligt sin instruktion (SFS 1964:27) har till uppgift att planlägga och leda omläggning till högertrafik i enlighet med vad Kungl. Maj:t och riksdagen därom beslutat. Till fullgörande av sin uppgift har kommissionen bl. a. att på allt sätt verka för att åtgärder vidtas för att förebygga olyckor i samband med trafikomläggningen samt att hos Kungl. Maj:t föreslå författningsbestämmelser som betingas av omläggningen. I en den 29 april 1964 dagtecknad skrivelse till chefen för kommunikationsdepartementet anförde kommissionen följande.

Vid planläggningen av de åtgärder, som erfordras för att genomföra övergången till högertrafik har högertrafikkommissionen att tillse att trafikomläggningen kan ske med minsta möjliga friktioner samt så att trafiksäkerheten på allt sätt tillgodoses.

Omläggningen till högertrafik torde för flertalet trafikanter medföra anpassningssvårigheter. Vid de diskussioner som förts inom kommissionen beträffande möjligheterna att göra övergången så enkel och trafiksäker som möjligt har därför bl. a. framhållits önskvärdheten av att i anslutning till övergången till högertrafik ändringarna i trafikförfattningarna begränsas till endast sådana, som har direkt samband med själva trafikomläggningen. I den mån ändringar i eller tillägg till trafikförfattningarna i övrigt skall införas, torde dessa sålunda antingen bringas i tillämpning i god tid före trafikomläggningen och senast från och med 1 januari 1966 eller anstå till viss tid efter trafikomläggningen. Syftet härmed är att tidsperioden närmast omkring tidpunkten för trafikomläggningen kan reserveras för införandet och inlärandet av sådana regler, som har direkt samband med trafikomläggningen.

Kommissionen, som är orienterad om att en rad ändringar i vägmärkeskungörelsen och vägtrafikförordningen är aktuella, har ansett sig böra giva denna sin mening tillkänna.

Enligt vad kommissionen erfarit beräknas Nordisk vägtrafikkommitté komma att i höst framlägga ett betänkande och vidare har genom motioner till årets riksdag förslag väckts om översyn av gällande trafiklagstiftning. Vissa av de ifrågasatta ändringarna i trafikbestämmelserna är av den innebörden att de skulle underlätta en övergång till högertrafik, exempelvis införande av sådana trafikbestämmelser och trafiksignalsystem som tar större hänsyn till gångtrafikanterna och ger ökat skydd för dessa vid korsande av körbana, förbud för gående att gå mot rött ljus och förbud att verkställa omkörningar på spärrlinjemarkerade vägsträckor.

Bestämmelser sådana som de här nämnda exemplen är enligt kommissionens mening ägnade att förbättra trafiksäkerheten för gångtrafikanterna och skulle, om de kunde införas och lända till efterrättelse i god tid före trafikomläggningen, påtagligt minska olycksriskerna och underlätta övergången till högertrafik.

Enligt vad utskottet erfarit, har inom högertrafikkommissionen tillsatts ett särskilt arbetsutskott med uppgift att förbereda det på kommissionen ankommande författningsarbetet. I arbetsutskottet ingår bl. a. en sakkunnig inom kommunikationsdepartementet och en befattningshavare i väg- och vattenbyggnadsstyrelsen, som tillika är expert åt svenska ledamöterna av Nordisk vägtrafikkommitté.

Efter hemställan av högertrafikkommissionen har Kungl. Maj:t enligt ämbetsskrivelse den 18 december 1964 till kommissionen (SFS 900/1964) beslutat att övergången till högertrafik skall ske den 3 september 1967.

Trafiksäkerhetsarbetet

I en inom kommunikationsdepartementet upprättad promemoria lämnades vissa uppgifter angående trafiksäkerhetsarbetet under våren 1964. En redogörelse för innehållet i promemorian återfinnes i utskottets utlåtande nr 36/1964 s. 7—8. Beträffande det fortsatta arbetet på området anför chefen för kommunikationsdepartementet i årets statsverksproposition: Bil. 8 s. 9 f följande.

I syfte att komma till rätta med den oroande ökning i antalet trafikolyckor, som betingas av bilismens tillväxt, bedrivs numera ett trafiksäkerhetsarbete på mycket bred front. I detta arbete deltar såväl myndigheter och med statsbidrag verkande sammanslutningar som ett antal på frivillig bas arbetande organisationer och intressentgrupper. Staten har därvid genom skilda slag av åtgärder sökt stimulera till mer omfattande frivilliga insatser och dessutom verkat för bättre samordning av trafiksäkerhetsarbetet.

Beträffande de förändringar på detta område som inträffat sedan början av år 1964 kan följande nämnas.

Aktiebolaget Svensk Bilprovning, som fr. o. m. den 1 januari 1965 handhar all teknisk fordonskontroll utom typbesiktning, började redan den 1 juli 1964 kontrollbesiktning på frivillig grund. Erfarenheterna av bolagets verksamhet under hösten 1964 tyder på att från trafiksäkerhetssynpunkt allvarliga brister på fordonen förekommer i mycket stor omfattning.

Statens bilinspektion handhar fr. o. m. år 1965 huvudsakligen förarprovning, typbesiktning samt flygande inspektion och inspektion av begagnade bilar hos försäljare. Typbesiktningarna verkställs enligt delvis nya riktlinjer, som utformats för att göra besiktningarna effektivare.

Från den 1 januari 1965 gäller en ny ordning för utfärdandet av lokala trafikföreskrifter. För detta ändamål har särskilda trafiknämnder inrättats — i princip en för varje kommun — bestående av polischefen och två kommunalvalda, med samhällsplanering och trafikreglering väl förtrogna ledamöter.

Bestämmelser om tillfälliga hastighetsbegränsningar i motortrafiken har under år 1964 gällt vid de flesta större helger samt under juli och augusti månader, i fråga om augusti dock endast under veckoskiftena. Beslut angående sådana begränsningar föreligger för tiden fram till den 1 juli 1965. Med stöd av riksdagens uttalande kommer tillfälliga hastighetsbegränsningar också fortsättningsvis att användas. De preliminära siffror statens trafiksäkerhetsråd under hand redovisat från sina undersökningar rörande olyckorna under fartbegränsningsperioderna bekräftar klart den tidigare erfarenheten att antalet olyckor, främst personskadeolyckor, minskar kraftigt under sådana perioder.

När det gäller den inom departementet pågående utredningsverksamhet, som har samband med trafiksäkerhetsproblemet, kan nämnas att bilförar- och körtidsutredningarna är inne i slutskedet av sitt arbete. Liksom vägplaneutredningen har den tidigare aviserade utredningen rörande transportforskningens organisation påbörjat sitt arbete under år 1964. Båda dessa utredningar har enligt sina direktiv att beakta trafiksäkerhetssynpunkter. Trafiksäkerhetsproblem blir därutöver särskilt behandlade inom högertrafikkommissionen.

Frågan om konsumentupplysning angående motorfordon, som till viss del undersökts vid utredningen rörande typbesiktning av motorfordon, har överlämnats till konsumentupplysningsutredningen för ytterligare undersökning.

Bearbetning av materialet från inventeringen år 1962 rörande särskilt olycksbelastade vägsträckor pågår. Kompletterande material har därvid införskaffats från vägmyndigheterna. Med ledning härav har vissa åtgärder redan vidtagits för ombyggnad, upprustning och trafikreglering på de berörda vägsträckorna.

För *budgetåret 1965/66* föreslås för trafiksäkerhetsforskningen anslag,

som innebär en total höjning av medelsanvisningen till denna forskning med 250 000 kr. till 1 400 000 kr. Därvid föreslås fyra nya tjänster för trafik-säkerhetsforskning bli inrättade. För säkerhetsanordningar vid järnvägs-korsningar beräknas statsbidrag om sammanlagt 6 500 000 kr. Bidraget till NTF upptas till 1 600 000 kr., innebärande en ökning med 200 000 kr.

1964 års riksdag

I motioner vid 1964 års riksdag hemställdes om en skyndsam utredning för översyn av vägtrafiklagstiftningen i dess helhet under hänsynstagande till de ändrade förhållanden som uppstår vid övergång till högertrafik. Motionärerna ansåg att lagstiftning och rättsskipning med större styrka än hittills måste sättas in som ett medel bland andra i trafiksäkerhetens tjänst. För att kunna fylla denna uppgift måste lagstiftningen fullständigt överses. Tidpunkten för en sådan översyn ansågs vara inne, eftersom en betydande omarbetning av lagstiftningen ändå måste komma till stånd i anledning av dels övergången till högertrafik dels samordningen av de nordiska trafik-reglerna.

Över motionerna, som behandlades av tredje lagutskottet i utlåtandet nr 36/1964, inhämtades yttranden från väg- och vattenbyggnadsstyrelsen samt Motororganisationernas samarbetsdelegation (MSD). Remissvaren redovisades i utlåtandet s. 9—12.

Utskottet yttrade bl. a. följande.

Vid bedömande av den föreliggande frågan hur det fortsatta reformarbetet på vägtrafiklagstiftningens område lämpligen bör bedrivas måste, såsom motionärerna funnit, särskild hänsyn tagas till den förestående samordningen av de nordiska trafikreglerna och till övergången till högertrafik. Nämda faktorerers inverkan på reformarbetet har belysts dels i skrivelse från statens högertrafikkommision till chefen för kommunikationsdepartementet dels i väg- och vattenbyggnadsstyrelsens remissyttrande. Kommissionen, som enligt sin instruktion har att hos Kungl. Maj:t föreslå de författningsbestämmelser som betingas av trafikomläggningen, anser att det bl. a. av trafiksäkerhetsskäl är önskvärt att i anslutning till omläggningen ändringarna i trafikförfattningarna begränsas till endast sådana som har direkt samband med själva övergången till högertrafik. Härigenom kan perioden närmast omkring denna reform reserveras för införandet och inlärandet av dessa regler. Övriga författningsändringar bör enligt kommissionens mening antingen bringas i tillämpning i god tid före trafikomläggningen och senast den 1 januari 1966 eller anstå till viss tid efter densamma. Utskottet vill för sin del — i varje fall såvitt gäller de egentliga trafikreglerna — ansluta sig till den sålunda förordade principiella uppläggnings av reformarbetet.

Högertrafikkommisionen har jämväl angivit vissa delreformer, vilkas genomförande före övergången till högertrafik skulle underlätta denna och påtagligt minska olycksriskerna. Det är självfallet angeläget att möjligheterna härutinnan i största möjliga utsträckning tages tillvara. De av kommissionen ifrågasatta författningsändringarna omfattas i stor utsträckning

av det inom Nordisk vägtrafikkommitté pågående arbetet på gemensamma nordiska trafikregler. I likhet med MSD finner utskottet det därför vara av vikt att bl. a. detta utredningsarbete påskyndas, så att erforderliga författningsändringar kan genomföras inom den av högertrafikkommissionen angivna tiden. Då en intensifiering av kommitténs arbete förutskickats i kommunikationsdepartementets program för trafiksäkerhetsarbetet, synes emellertid någon riksdagens åtgärd i angivet syfte ej erfordras.

Vidkommande frågan huruvida det sålunda närmast förestående reformarbetet på sätt motionärerna föreslagit bör uppdragas åt en ny utredning har väg- och vattenbyggnadsstyrelsen framhållit, att en sådan utredning vid sidan av ett ställningstagande till föreliggande kommittéförslag måste från början sätta sig in i de problemställningar, med vilka bl. a. Nordisk vägtrafikkommitté sysslat i närmare fyra år. Utskottet finner i likhet med styrelsen att en sådan lösning icke är ägnad att påskynda reformarbetet. Beträffande de av själva trafikomläggningen föranledda författningsändringarna anför styrelsen att man genom det kontinuerliga samrådet mellan kommunikationsdepartementet, högertrafikkommissionen och styrelsen kommit till den uppfattningen att spørsmålet om erforderlig »spegelvändning» av trafikreglerna kan lösas genom att för ändamålet tillsättes en särskild arbetsgrupp. Icke heller i detta hänseende skulle således någon fördel kunna vinnas genom tillsättandet av en särskild utredning i annan form. Vad slutligen angår reformarbetet efter trafikomläggningen framstår det för utskottet som uppenbart att åtskilliga detaljändringar i trafikförfattningarna måste genomföras vid nämnda tidpunkt, antingen därför att de ej medhunnits inom den av högertrafikkommissionen angivna tidsgränsen eller emedan de föranletts av erfarenheter som vunnits vid omläggningen. Det är möjligt att detta reformarbete bör ske i form av en allmän översyn av trafiklagstiftningen. Huruvida en särskild utredning bör till sättas för ändamålet kan givetvis nu icke bedömas.

Utskottet hemställde att motionerna icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd. Enligt en vid utlåtandet fogad reservation av herr Nyberg hade utskottet dock bort hemställa att riksdagen i anledning av motionerna måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t ge till känna vad utskottet anfört. Utskottets hemställan bifölls av andra kammaren utan debatt (se andra kammarens protokoll nr 36/1964 s. 90) samt av första kammaren efter viss debatt, vari framställdes yrkande om bifall till motionerna (se första kammarens protokoll nr 36/1964 s. 58 ff).

Utskottet

Frågan om hur reformarbetet på vägtrafiklagstiftningens område lämpligen bör bedrivas har tidigare prövats av riksdagen. I anledning av motionsyrkanden om en samlad översyn av denna lagstiftning uttalade sig riksdagen sålunda år 1959 för ett fortsatt partiellt reformarbete under kommunikationsdepartementets överinseende. Vidare avslög riksdagen under höstsessionen 1964 motionsyrkanden om en skyndsamt utredning för översyn av

vägtrafiklagstiftningen under hänsynstagande till de ändrade förhållanden som uppstår vid övergång till högertrafik. Riksdagen anslöt sig i stället — i vart fall såvitt gällde de egentliga trafikreglerna — till av statens högertrafikkommission förordade riktlinjer för reformarbetet. Dessa innebar att i anslutning till trafikomläggningen, som skall ske den 3 september 1967, endast sådana författningsändringar skall genomföras som anses nödvändiga för övergången till högertrafik. Övriga ändringar vidtages antingen i god tid före omläggningen eller anstår till viss tid efter densamma.

Motionärerna anser under hänvisning till vissa pågående offentliga utredningar att lagstiftningsarbetet på vägtrafiklagstiftningens område splittrats på ett sätt som måste försvåra en enhetlig bedömning. I motionerna hemställs om skyndsamma åtgärder för att inför högertrafikreformen samordna det lagstiftningsarbete som på området bedrivs av olika statliga utredningar.

Såsom utskottet i olika sammanhang uttalat, bör alla rimliga åtgärder vidtagas som är ägnade att öka trafiksäkerheten. Utvecklingen mot ett ökande antal trafikolyckor bör på allt sätt motverkas. Övergången till högertrafik manar till särskild uppmärksamhet i detta hänseende. Utskottet är såtillvida helt ense med motionärerna. Den samordning som avses med motionerna syftar emellertid, liksom 1964 års ovannämnda motioner, till en ny vägtrafiklagstiftning som skall genomföras i anslutning till trafikomläggningen. De invändningar som från praktisk synpunkt år 1964 framfördes mot en sådan ordning måste enligt utskottets mening alltjämt anses bärande. Det lagstiftningsarbete som bl. a. inom de av motionärerna åberopade utredningarna bedrivs på förevarande vittomfattande rättsområde kan sålunda ej utan avsevärd tidsutdräkt genom särskild utredning eller på annat sätt samordnas i motionernas syfte. Förslag till reformåtgärder bl. a. i trafiksäkerhetens intresse överväges f. n. i Kungl. Maj:ts kansli och andra sådana kommer inom kort att framläggas. Nordisk vägtrafikkommitté avser att under sommaren 1965 avlämna förslag till gemensamma nordiska trafikregler. Vissa av dessa väntas vara av sådan beskaffenhet att de av trafiksäkerhetsskäl bör genomföras före övergången till högertrafik. Den av motionärerna förordade uppläggnings av reformarbetet kan alltså leda till försening av sådana reformer som från trafiksäkerhetssynpunkt snarast bör genomföras. Det är enligt utskottets mening från samma synpunkt också av vikt att vid tidpunkten för trafikomläggningen upplysnings- och propagandaverksamheten kan koncentreras på sådana regler som har direkt samband med övergången. Vid angivna förhållanden finner utskottet skäl ej föreligga att frångå 1964 års ställningstagande. Detta innebär en uppläggning av lagstiftningsarbetet som är ägnad att underlätta övergången till högertrafik och minska olycksriskerna. Erforderlig samordning av nämnda arbete inför trafikomläggningen förberedes av högertrafikkommissionen, inom vilken för ändamålet tillsatts ett särskilt arbetsutskott.

På grund av det anförda får utskottet hemställa,
att förevarande motioner, I: 537 och II: 645, icke måtte
föranleda någon riksdagens åtgärd.
Stockholm den 23 februari 1965

På tredje lagutskottets vägnar:

ERIK ALEXANDERSON

Vid detta ärendes behandling har närvarit:

från f ö r s t a kammaren: herrar Alexanderson, Göran Karlsson*, Svante
Kristiansson*, Ebbe Ohlsson, Knut Johansson, Erik Jansson, Nils-Eric Gus-
tafsson och Åkesson;

från a n d r a kammaren: herrar Johansson i Torp, Nyberg, fru Tor-
brink, herrar Grebäck, Persson i Tandö, Svenning, Carlshamre och From.

* Ej närvarande vid utlåtandets justering.